

Finansinspektionens föreskrifter och allmänna råd om försäkringsföretag som har beviljats undantag beroende på storlek;

FFFS 2015:9

Utkom från trycket
den 2 december 2015

beslutade den 25 november 2015.

Finansinspektionen föreskriver följande med stöd av 7 kap. 2 § försäkringsrörelseförordningen (2011:257).

1 kap. Tillämpningsområde och definitioner

Tillämpningsområde

1 § För försäkringsaktiebolag, ömsesidiga försäkringsbolag och försäkringsföreningar som enligt 1 kap. 19 eller 19 b §§ försäkringsrörelselagen (2010:2043) har beviljats undantag från 5 kap., 6 kap. 1, 2 och 6–10 §§, 7–9 kap., 16 kap. och 19 kap. försäkringsrörelselagen (2010:2043) gäller

1. reglerna i Finansinspektionens föreskrifter och allmänna råd (FFFS 2015:12) om årsredovisning i försäkringsföretag i stället för vad som anges i 5 kap. försäkringsrörelselagen (2010:2043),

2. reglerna i 2 kap. utöver vad som anges i 6 kap. 3–5 och 11–14 §§ försäkringsrörelselagen (2010:2043),

3. reglerna i 3 kap. i stället för vad som anges i 7 och 8 kap. försäkringsrörelselagen (2010:2043), och

4. reglerna i 4 kap. utöver vad som anges i 10 kap. försäkringsrörelselagen (2010:2043).

Definitioner

2 § I dessa föreskrifter och allmänna råd ska termer och uttryck ha samma betydelse som i försäkringsrörelselagen (2010:2043) om inte annat anges i föreskrifterna. Därutöver ska termer och uttryck ha följande betydelse:

1. *Grupp av emittenter eller låntagare med inbördes anknytning*: två eller flera fysiska eller juridiska personer som utgör en helhet ur risksynpunkt. Detta för att någon av dem har direkt eller indirekt ägarinflytande över en eller flera av de övriga i gruppen, eller för att de har sådan inbördes anknytning att någon eller samtliga av de övriga kan råka i betalningssvårigheter om en av dem drabbas av finansiella problem.

2. *Internationell organisation*: organisation i vilken minst en utländsk stat är medlem.

3. *Utländsk centralbank*: centralbank inom en utländsk stat.
4. *Utländsk kommun*: kommun inom en utländsk stat.
5. *Utländsk samfällighet*: samfällighet inom en utländsk stat.
6. *Utländsk stat*: annan medlemsstat än Sverige inom EES, eller Australien, Brasilien, Chile, Filippinerna, Hongkong, Indien, Israel, Japan, Kanada, Kina, Kuwait, Malaysia, Mexiko, Nya Zeeland, Ryssland, Saudiarabien, Schweiz, Singapore, Sydafrika, Sydkorea, Thailand, Turkiet eller USA.
7. *Utländskt bolag*: bolag etablerat inom en utländsk stat.
8. *Utländskt företag*: företag etablerat inom en utländsk stat.
9. *Utländskt kreditinstitut*: kreditinstitut etablerat inom en utländsk stat.

2 kap. Investeringar

1 § Ett försäkringsföretag ska ha tillgångar som uppgår till minst ett belopp som svarar mot försäkringstekniska avsättningar för egen räkning. Dessa tillgångar benämns förmånsrättstillgångar.

Med försäkringstekniska avsättningar för egen räkning avses de försäkringstekniska avsättningarna, inklusive mottagen återförsäkring och med avdrag för avgiven återförsäkring.

Förmånsrättstillgångarna ska placeras och värderas enligt 2–28 §§.

Hantering av valutakursrisk

2 § Ett försäkringsföretag ska placera förmånsrättstillgångarna så att risken för valutakursförluster begränsas.

Tillåtna förmånsrättstillgångar

3 § Ett försäkringsföretag får, med de begränsningar som anges i 4, 5 och 7–20 §§, använda följande tillgångar som förmånsrättstillgångar:

1. Obligationer eller andra skuldförbindelser som svenska staten, en svensk kommun eller jämförbar samfällighet svarar för.
2. Obligationer eller andra skuldförbindelser som Europeiska unionen, utländska stater eller utländska centralbanker svarar för.
3. Obligationer eller andra skuldförbindelser som utländsk kommun eller jämförbar utländsk samfällighet med befogenhet att kräva in offentlig uppbörd svarar för.
4. Obligationer eller andra skuldförbindelser som internationella organisationer svarar för.

Allmänna råd

Försäkringsföretaget bör samråda med Finansinspektionen innan det använder skuldförbindelser som utfärdats av andra internationella organisationer än Världsbanken, Internationella valutafonden, Europeiska investeringsbanken eller Europeiska unionen.

5. Fordringar på premier eller andra fordringar på försäkringstagare som har samband med försäkringsavtal, om rättssubjekt som anges i 1–4 svarar för fordran. Ett försäkringsföretag som ingår i en koncern och vars verksamhet uteslutande består av att försäkra risker inom koncernen, får som förmånsrättstillgång även använda fordringar som företag inom koncernen svarar för. Om en fordran enligt denna punkt skulle ha betalats för mer än tre månader sedan, får den dock inte användas som förmånsrättstillgång.
6. Fordringar på premier för skadeförsäkring får, när flera premieperioder har avtalats och fordringarna avser premier som ännu inte ska betalas för andra perioder än den första, användas som förmånsrättstillgång upp till det belopp som svarar mot avsättningen för försäkringsåtagandet, om avsikten är att åtagandet ska sägas upp om betalningen är sen.
7. Skuldförbindelser med säkerhet i företagets livförsäkringsbrev, inom återköpsvärdet.
8. Medel på konto i bank, kreditmarknadsföretag eller utländskt kreditinstitut.
9. Obligationer och andra skuldförbindelser som en bank, ett kreditmarknadsföretag, Svenska skeppshypotekskassan eller ett värdepappersbolag med tillstånd enligt 2 kap. 2 § första stycket 2 och 8 lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden svarar för.
10. Obligationer och andra skuldförbindelser som ett utländskt kreditinstitut svarar för.
11. Obligationer och andra skuldförbindelser som ett publikt aktiebolag eller ett motsvarande utländskt bolag svarar för.
12. Aktier och andra värdepapper som kan jämföras med aktier, som har getts ut av ett publikt aktiebolag eller ett motsvarande utländskt bolag, med undantag för bolag som avses i 13.
13. Aktier och andra värdepapper som kan jämföras med aktier, som har getts ut av ett publikt aktiebolag eller ett motsvarande utländskt bolag, under förutsättning att bolaget har till uppgift att äga sådana tillgångar som anges i 15.
14. Obligationer eller andra skuldförbindelser samt aktier eller andra värdepapper utgivna av ett specialföretag.
15. Fastigheter, tomträtter och byggnader samt andelar i sådan egendom.
16. Skuldförbindelser som fysiska personer och andra subjekt än de som anges i 1–4 och 9–11 svarar för och för vilka panträtt i fastighet eller tomträtt har lämnats som säkerhet. Panträtten ska ligga inom en viss andel av fastighetens eller tomträttens värde.
17. Skuldförbindelser som fysiska personer och andra subjekt än de som anges i

1–4 och 9–11 svarar för och för vilka annan betryggande säkerhet än panträtt i fastighet eller tomträtt har lämnats som säkerhet.

18. Kassa.

19. Andelar i värdepappersfonder och i sådana fondföretag som avses i 1 kap. 7 § lagen (2004:46) om värdepappersfonder samt i specialfonder som avses i 1 kap. 11 § 23 lagen (2013:561) om förvaltare av alternativa investeringsfonder, om de förvaltade tillgångarna huvudsakligen består av tillgångar som får användas som förmånsrättstillgångar. Vid tillämpningen av denna punkt krävs inte en sådan anmälan från fondförvaltaren som avses i 1 kap. 7 § lagen om värdepappersfonder.

20. Beslutad överskjutande skatt.

21. Återförsäkringsgivares fordran hos det avgivande försäkringsföretaget (återförsäkringstagaren) som grundas på att återförsäkringstagaren har hållit kvar tillgångar som motsvarar en avgiven återförsäkring.

Användning av aktier och andelar i dotterföretag

4 § Ett försäkringsföretag får använda aktier och andelar i dotterföretag som förmånsrättstillgångar, om dotterföretaget

1. har till uppgift att direkt eller indirekt äga tillgångar som anges i 3 §,
2. är ett publikt försäkringsaktiebolag,
3. är ett publikt bankaktiebolag, kreditmarknadsbolag, värdepappersbolag eller fondbolag, eller
4. är ett utländskt företag av det slag som anges i 2 eller 3.

Företaget får, utöver vad som anges i första stycket, använda aktier och andelar i dotterföretag som har till uppgift att äga tillgångar som anges i 3 § 15 om byggnader som hör till fastigheter och tomträtter är brandförsäkrade. Detsamma gäller byggnader som hör till fastigheter, och tomträtter som utgör säkerhet för skuldförbindelser enligt 3 § 16.

5 § Ett försäkringsföretag får använda aktier och andra värdepapper, som kan jämföras med aktier som har getts ut av ett privat aktiebolag, som förmånsrättstillgångar, endast om företaget är ett dotterföretag som anges i 4 § första stycket 1.

Tillåtelse att använda andra tillgångar

6 § Ett försäkringsföretag får, efter medgivande från Finansinspektionen, tillfälligt använda andra tillgångar som förmånsrättstillgångar än sådana som anges i 3 §, om det finns särskilda skäl.

Begränsningar av användning av tillgångar

Begränsningar av användning av överlåtbara värdepapper

7 § Ett försäkringsföretag får använda överlåtbara värdepapper som förmånsrättstillgångar, endast om de är kortfristig realiserbara eller upptagna till handel på en reglerad marknad eller en motsvarande marknad utanför EES.

Första stycket gäller inte sådana aktier och andelar som avses i 4 § första stycket 1.

Begränsningar av användning av tillgångar som belastas av säkerhetsrätt

8 § Ett försäkringsföretag får använda tillgångar som förmånsrättstillgångar endast till den del de inte belastas av panträtt eller annan säkerhetsrätt.

Begränsningar av användning av fastigheter, tomträtter och byggnader

9 § Ett försäkringsföretag får använda tillgångar enligt 3 § 15 som förmånsrättstillgångar endast om byggnader som hör till fastigheter och tomträtter är brandförsäkrade. Detsamma gäller byggnader som hör till fastigheter, och tomträtter som utgör säkerhet för skuldförbindelser enligt 3 § 16.

Begränsningar av användning av skuldförbindelser för vilka panträtt lämnats som säkerhet

10 § Ett försäkringsföretag får använda skuldförbindelser enligt 3 § 16 som förmånsrättstillgångar endast om panträtterna till säkerhet för skuldförbindelserna ligger inom de värden som anges i 28 §.

Begränsningar av användning av obligationer eller andra skuldförbindelser och aktier eller andra värdepapper utgivna av specialföretag

11 § Ett försäkringsföretag får använda obligationer eller andra skuldförbindelser och aktier eller andra värdepapper utgivna av ett specialföretag som förmånsrättstillgångar, endast om specialföretaget är auktoriserat i ett land inom EES.

12 § Ett försäkringsföretag får använda obligationer eller andra skuldförbindelser utgivna av specialföretag som förmånsrättstillgångar, endast om dessa värderats till minst A eller motsvarande av ett externt kreditvärderingsinstitut.

Värderingen ska ha utförts av ett institut som är godkänt av tillsynsmyndigheten i specialföretagets hemland.

13 § Ett försäkringsföretag får, efter medgivande från Finansinspektionen, använda andra aktier eller värdepapper som är utgivna av specialföretag, som förmånsrättstillgångar.

Begränsningar i sammansättningen av förmånsrättstillgångar

Generella begränsningar

14 § Ett försäkringsföretags förmånsrättstillgångar ska vara sammansatta på ett sådant sätt att en andel om högst

1. 75 procent utgörs av tillgångar som anges i 3 § 8–11, varav högst 50 procent-enheter får utgöras av tillgångar som anges i 3 § 11,
2. 25 procent utgörs av tillgångar som anges i 3 § 12,
3. 25 procent utgörs av tillgångar som anges i 3 § 13, 15 och 16,
4. 10 procent utgörs av tillgångar som anges i 3 § 17, och
5. 3 procent utgörs av tillgångar som anges i 3 § 18.

Andra överlåtbara värdepapper än sådana som avses i 3 § 19 och 4 § första stycket 1, och som inte omsätts på någon reglerad marknad eller en motsvarande marknad utanför EES, får utgöra högst 10 procent av förmånsrättstillgångarna.

Företaget ska när det tillämpar första och andra styckena behandla de tillgångar som tillhör ett dotterföretag, som anges i 4 § första stycket 1, som om tillgångarna hade ägts direkt av försäkringsföretaget.

Företaget ska när det tillämpar första och andra styckena även beakta försäkringsföretagets indirekta ägande av tillgångar som avses i 3 § 19.

Företaget ska när det tillämpar första stycket jämställa förlagsbevis och förlagsandelsbevis med tillgångar som anges i 3 § 12 och 13.

Begränsningar för obligationer eller andra skuldförbindelser utgivna av specialföretag

15 § Ett försäkringsföretags förmånsrättstillgångar ska vara sammansatta på ett sådant sätt att en andel om högst 10 procent utgörs av obligationer eller andra skuldförbindelser utgivna av specialföretag.

Undantag

16 § Ett försäkringsföretag får, efter medgivande från Finansinspektionen, tillfälligt undantag från de begränsningar som anges i 14 § första och andra styckena, om det finns särskilda skäl.

17 § Ett försäkringsföretag får, efter medgivande från Finansinspektionen, undantag som inte är tillfälligt, från de begränsningar som anges i 14 § första stycket 1–4, om det finns synnerliga skäl.

18 § Sådana undantag som anges i 16 och 17 §§ får även medges av Finansinspektionen om

1. det på grund av ändrade antaganden om ränta krävs en väsentlig ökning av livförsäkringsavsättningarna,
2. en anpassning till begränsningarna i 14 § första och andra styckena skulle medföra väsentliga men för kapitalförvaltningen, och
3. försäkringsföretaget har särskilda förutsättningar för att tillgodose kraven i 6 kap. 3 § andra stycket försäkringsrörelselagen (2010:2043).

Generella begränsningar för enhandsengagemang

19 § Ett försäkringsföretags förmånsrättstillgångar ska vara sammansatta på ett sådant sätt att värdet av en enskild placering motsvarar högst följande andelar av de samlade förmånsrättstillgångarna:

1. 5 procent om placeringen utgörs av en fastighet, tomträtt eller byggnad eller av en grupp av sådan egendom som är belägen på ett sådant sätt att den ur risk-synpunkt utgör en investering. Motsvarande ska gälla för andelar i sådan egendom.
2. 5 procent om placeringen utgörs av obligationer, skuldförbindelser, aktier eller andra värdepapper som kan jämföras med aktier från samma emittent eller låntagare, om inte något annat följer av 3 eller 4.
3. 10 procent om placeringen utgörs av obligationer, skuldförbindelser, aktier eller andra värdepapper som kan jämföras med aktier från samma emittent eller låntagare som är ett sådant rättssubjekt som anges i 3 § 9 eller 10. Det sammanlagda innehavet av sådana tillgångar får utgöra högst 40 procent av förmånsrättstillgångarna. Andelen aktier eller andra värdepapper som kan jämföras med aktier från samma emittent får dock inte överstiga 5 procent av förmånsrättstillgångarna.
4. 25 procent om placeringen utgörs av skuldförbindelser från samma emittent, utgivna enligt lagen (2003:1223) om utgivning av säkerställda obligationer eller motsvarande utländska skuldförbindelser.

Det sammanlagda innehavet av placeringar enligt första stycket 2–4 som kommer från samma emittent eller låntagare får utgöra högst 25 procent av förmånsrättstillgångarna.

Företaget ska när det tillämpar första och andra styckena behandla de tillgångar som tillhör ett dotterföretag, som anges i 4 § första stycket 1, som om tillgångarna hade ägts direkt av försäkringsföretaget.

Företaget ska när det tillämpar första och andra styckena jämföra förlagsbevis och förlagsandelsbevis med tillgångar som anges i 3 § 12 och 13.

Begränsningarna i 2 och 3 gäller inte sådana tillgångar som anges i 3 § 1–5.

Enhandsengagemang i obligationer eller andra skuldförbindelser utgivna av specialföretag

20 § Ett försäkringsföretags förmånsrättstillgångar ska vara sammansatta på ett sådant sätt att värdet av en enskild placering motsvarar högst 5 procent av

förmånsrättstillgångarna om placeringen utgörs av obligationer eller andra skuldförbindelser utgivna av samma specialföretag.

Grupper av emittenter eller låntagare med inbördes anknytning

21 § Ett försäkringsföretag ska när det tillämpar 19 § första stycket 2–4 och 20 § tillämpa begränsningarna på motsvarande sätt för grupper av emittenter eller låntagare med inbördes anknytning.

Företaget ska när det tillämpar första stycket behandla de tillgångar som tillhör ett dotterföretag, som anges i 4 § första stycket 1, som om tillgångarna hade ägts direkt av försäkringsföretaget.

Företaget ska när det tillämpar första stycket jämställa förlagsbevis och förlagsandelsbevis med tillgångar som anges i 3 § 12 och 13.

Undantag

22 § Ett försäkringsföretag får, efter medgivande från Finansinspektionen, tillfälligt undantag från de begränsningar som anges i 19 §.

Värdering av förmånsrättstillgångar

23 § Ett försäkringsföretag ska, med undantag för vad som anges i Finansinspektionens föreskrifter och allmänna råd (FFFS 2015:12) om årsredovisning i försäkringsföretag, värdera förmånsrättstillgångar till verkligt värde. Verkligt värde ska fastställas utifrån tillgångens marknadsvärde. Från värdet ska avdrag göras för skulder som är hänförliga till förvärvet av tillgången.

Företaget får när det värderar förmånsrättstillgångar ta hänsyn till derivat som påverkar värdet av förmånsrättstillgången.

24 § Allmänna bestämmelser om verkligt värde finns i 4 kap. lagen (1995:1560) om årsredovisning i försäkringsföretag och i Finansinspektionens föreskrifter och allmänna råd om årsredovisning i försäkringsföretag.

Värdering av aktier i vissa dotterföretag

25 § Ett försäkringsföretag får när det värderar aktier i dotterföretag, som med stöd av 4 § första stycket 1 används som förmånsrättstillgångar – i det register som avses i 6 kap. 11 § försäkringsrörelselagen (2010:2043) – inte ta upp ett högre värde än det som skulle ha fastställts för tillgångarna sammanlagt efter avdrag för dotterföretagets skulder, om de ägts direkt av försäkringsföretaget. Om försäkringsföretaget inte äger samtliga aktier i dotterföretaget, tas bara en så stor del av tillgångarnas värde upp som svarar mot aktieinnehavet.

Värdering av fordringar på någon annan än försäkringstagare

26 § Ett försäkringsföretag får när det värderar fordringar på någon annan än försäkringstagare som förmånsrättstillgångar – i det register som avses i 6 kap. 11 § försäkringsrörelselagen (2010:2043) – endast ta upp värdet till den del fordringarna överstiger belopp som gäldenären har att fordra av försäkringsföretaget.

Värdering av fastigheter, tomträtter och byggnader

27 § Ett försäkringsföretag får när det värderar fastigheter, tomträtter och byggnader som förmånsrättstillgångar – i det register som avses i 6 kap. 11 § försäkringsrörelselagen (2010:2043) – ta upp högst den andel av verkligt värde som anges nedan:

1. Jordbruks-, bostads-, kontors- eller affärsfastighet och motsvarande tomträtt får tas upp till högst 70 procent av verkligt värde.
2. Fastighet som, helt eller delvis, är inrättad för industriell verksamhet och motsvarande tomträtt får tas upp till högst 60 procent av verkligt värde.
3. Andra fastigheter och tomträtter får tas upp till det värde som Finansinspektionen fastställt i det enskilda fallet.

28 § Ett försäkringsföretag ska när det värderar fastigheter dra av ett belopp som motsvarar 85 procent av summan av inteckningar som faktiskt utnyttjas som säkerhet.

Värdering av panträtt i fastighet eller tomträtt

29 § Ett försäkringsföretag får när det värderar en panträtt i fastighet eller tomträtt som avses i 10 § – i det register som avses i 6 kap. 11 § försäkringsrörelselagen (2010:2043) – ta upp taxeringsvärdet för fastigheter eller tomträtter endast om det är uppenbart att fastigheten vid en särskild värdering skulle få ett högre värde än taxeringsvärdet. För en industrifastighet krävs dock alltid en särskild värdering.

Värdering av obligationer eller andra skuldförbindelser utgivna av specialföretag

30 § Ett försäkringsföretag får när det värderar obligationer eller andra skuldförbindelser utgivna av specialföretag som förmånsrättstillgångar – i det register som avses i 6 kap. 11 § försäkringsrörelselagen (2010:2043) – ta upp högst 50 procent av det verkliga värdet.

Tillgångar som svarar mot avsättningar för villkorad återbäring och fondförsäkringsåtaganden

31 § Bestämmelserna i 6 kap. 3 § försäkringsrörelselagen (2010:2043) samt 2, 3, 5–19, 26 och 27 §§ gäller inte för tillgångar som svarar mot avsättningar för villkorad återbäring och för fondförsäkringsåtaganden där försäkringstagaren bär placeringsrisken. Sådana tillgångar ska placeras på ett sätt som är lämpligt med hänsyn till åtagandets karaktär.

3 kap. Kapitalbas, kapitalkrav och garantibelopp**Kapitalbas***Tillräcklig kapitalbas*

1 § Ett försäkringsföretag ska vid varje tidpunkt, utöver förmånsrättstillgångar enligt 2 kap. 1 §, ha en tillräcklig kapitalbas.

När verksamheten utövas ska kapitalbasen uppgå till minst en nivå som beräknas med utgångspunkt i verksamhetens omfattning och art enligt 5 och 6 §§. Kapitalbasen ska dock aldrig vara mindre än de garantibelopp som anges i 8–12 §§.

Kapitalbasens sammansättning

2 § Ett försäkringsföretags kapitalbas får omfatta följande poster:

1. inbetalt aktiekapital, garantikapital eller verksamhetskaptal,
2. övrigt eget kapital med avdrag för utdelning och immateriella tillgångar, och
3. obeskattade reserver.

Företaget får, efter medgivande av Finansinspektionen, ta med eller dra av, andra poster än de som anges i första stycket från kapitalbasen.

Avräkning från kapitalbasen

3 § Ett försäkringsföretag ska från kapitalbasen enligt 2 §, i de fall som avses i andra stycket, räkna av det bokförda värdet av innehav av aktier eller av det som har skjutits till i annan form (tillskott) i

1. ett försäkringsföretag, ett kreditinstitut, ett institut för elektroniska pengar, ett värdepappersbolag eller motsvarande utländska företag,
2. ett utländskt återförsäkringsföretag,
3. ett försäkringsholdingföretag, eller
4. ett finansiellt institut.

Företaget ska göra en sådan avräkning som avses i första stycket om

1. försäkringsföretagets ägarandel överstiger 10 procent av företagets egna kapital, eller
2. försäkringsföretagets ägarandel understiger 10 procent av företagets egna kapital, men
 - a) tillskottet eller summan av tillskotten överstiger 10 procent av det egna kapitalet eller de egna fonderna i företaget, eller det sammanlagda bokförda värdet av sådana tillskott överstiger 10 procent av försäkringsföretagets kapitalbas, eller
 - b) företaget är ett intresseföretag eller försäkringsföretaget direkt eller indirekt äger minst 20 procent av kapitalet eller av samtliga röster i företaget.

Kapitalbas när liv- och skadeförsäkringsrörelse drivs i samma företag

4 § Ett försäkringsföretag som driver direkt livförsäkringsrörelse och skadeförsäkringsrörelse i samma försäkringsföretag ska kunna beräkna och redovisa kapitalbasen för livförsäkringsrörelsen respektive skadeförsäkringsrörelsen separat.

Kapitalkrav

Kapitalkrav för direkt och indirekt skadeförsäkringsrörelse

5 § Ett försäkringsföretag ska för sin skadeförsäkringsrörelse beräkna ett kapitalkrav som utgör summan av de minskningar av kapitalbasen som anges i andra stycket och 15 procent av företagets försäkringstekniska avsättningar för egen räkning.

För beräkningen av kapitalkravet ska företaget bestämma hur mycket kapitalbasen skulle minska om följande scenarier inträffar:

1. Värdet av företagets innehav i fastigheter, tomträtter och byggnader samt andelar eller aktier i företag som äger sådan egendom minskar med 20 procent.
2. Värdet av företagets innehav av aktier, som inte ingår i 1, minskar med 40 procent.
3. Värdet av företagets innehav av tillgångar, som avses i 2 kap. 3 § 19, minskar med 40 procent.
4. Värdet av företagets innehav i obligationer och andra skuldförbindelser, som ett publikt aktiebolag eller ett motsvarande utländskt bolag svarar för, minskar med 20 procent.

De försäkringstekniska avsättningar som anges i första stycket ska beräknas som summan av avsättningarna för ej intjänade premier och kvardröjande risker beräknade som 50 procent av årets premieinkomst (premiereserv) och genomsnittet av avsättningarna för oreglerade skador för de tre senaste åren (skadereserv).

Företaget får när det tillämpar andra stycket 3 i förekommande fall behandla innehavet som om fondens tillgångar hade ägts direkt av företaget.

Företaget ska inte ta med obligationer som uppfyller kraven i lagen (2003:1223) om utgivning av säkerställda obligationer när det beräknar det belopp som anges i andra stycket 4.

Kapitalkrav för direkt och indirekt livförsäkringsrörelse

6 § Ett försäkringsföretag ska för sin livförsäkringsrörelse beräkna ett kapitalkrav som utgör summan av de minskningar av kapitalbasen som anges i andra stycket samt 5 procent av företagets försäkringstekniska avsättningar för egen räkning och 0,3 procent av summan av alla positiva risksummor för egen räkning.

För beräkning av kapitalkravet ska företaget bestämma hur mycket kapitalbasen skulle minska om följande scenarier inträffar:

1. Värdet av företagets innehav i fastigheter, tomträtter och byggnader samt andelar eller aktier i företag som äger sådan egendom minskar med 20 procent.
2. Värdet av företagets innehav av aktier som inte ingår i 1 minskar med 40 procent.
3. Värdet av företagets innehav av tillgångar som avses i 2 kap. 3 § 19 minskar med 40 procent.

4. Värdet av företagets innehav i obligationer och andra skuldförbindelser, som ett publikt aktiebolag eller ett motsvarande utländskt bolag svarar för, minskar med 20 procent.

Företaget får när det tillämpar andra stycket 3 i förekommande fall behandla innehavet som om fondens tillgångar hade ägts direkt av företaget.

Företaget ska inte ta med obligationer som uppfyller kraven i lagen (2003:1223) om utgivning av säkerställda obligationer när det beräknar det belopp som anges i andra stycket 4.

7 § Ett försäkringsföretag som bedriver fond- eller depåförsäkringsverksamhet och som värderar sådana åtaganden så att de motsvarar det aktuella värdet av motsvarande tillgångar som företaget äger för försäkringstagarnas räkning, ska inte räkna med något kapitalkrav för dessa åtaganden och motsvarande tillgångar.

Garantibelopp

8 § Ett försäkringsföretag som driver skadeförsäkringsrörelse ska, med undantag för vad som anges i 10 och 11 §§, ha ett garantibelopp som uppgår till 20 miljoner kronor eller det högre belopp, grundat på förändringar i prisbasbeloppet enligt 2 kap. 6 och 7 §§ socialförsäkringsbalken (2010:110), som Finansinspektionen meddelar varje år.

9 § Ett försäkringsföretag som driver livförsäkringsrörelse ska, med undantag för vad som anges i 10 och 11 §§, ha ett garantibelopp som uppgår till 30 miljoner kronor eller det högre belopp, grundat på förändringar i prisbasbeloppet enligt 2 kap. 6 och 7 §§ socialförsäkringsbalken (2010:110), som Finansinspektionen meddelar varje år.

10 § Ett ömsesidigt försäkringsföretag eller en försäkringsförening, vars bolagsordning eller stadgar tillåter uttaxering från delägare eller medlemmar och där minst hälften av premieinkomsten kommer från delägarna eller medlemmarna, ska ha ett garantibelopp som uppgår till 3 miljoner kronor eller det högre belopp, grundat på förändringar i prisbasbeloppet enligt 2 kap. 6 och 7 §§ socialförsäkringsbalken (2010:110), som Finansinspektionen meddelar varje år.

11 § Ett försäkringsföretag som uppfyller kraven i 1 kap. 20 § försäkringsrörelselagen (2010:2043) ska ha ett garantibelopp som uppgår till det belopp som anges i 10 §.

12 § Ett ömsesidigt försäkringsbolag eller en försäkringsförening får, efter medgivande av Finansinspektionen, ha ett lägre garantibelopp än vad som anges i 8–11 §§ om det finns särskilda skäl.

4 kap. Företagsstyrning

Företagsstyrningssystem

1 § Bestämmelser om företagsstyrningssystem finns i 10 kap. försäkringsrörelselagen (2010:2043).

Allmänna krav

2 § Ett försäkringsföretag ska, när det utformar sitt företagsstyrningssystem, tillämpa artikel 258.1 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/35 av den 17 januari 2015 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG om upptagande och utövande av försäkringsverksamhet (Solvens II).

Styrdokument*Allmänna krav*

3 § Ett försäkringsföretag ska, när det upprättar sådana styrdokument som avses i 10 kap. 2 § försäkringsrörelselagen (2010:2043), tillämpa artikel 258.2 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/35.

Styrdokument för verksamhet som omfattas av uppdragsavtal

4 § Ett försäkringsföretag ska, när det upprättar ett sådant styrdokument som avses i 10 kap. 2 § första stycket 4 försäkringsrörelselagen (2010:2043), tillämpa artikel 274.1 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/35.

Styrdokument för uppfyllande av lämplighetskrav

5 § Ett försäkringsföretag ska upprätta styrdokument och ändamålsenliga rutiner i enlighet med artikel 273.1 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/35. Styrelsen ska besluta om styrdokumentet. Styrelsen ska även utvärdera styrdokumentet varje år och uppdatera det om det behövs.

Styrdokument för ersättningar till personal

6 § Ett försäkringsföretag ska upprätta styrdokument för ersättningar till personal. Företaget ska, när det upprättar ett sådant styrdokument, tillämpa artikel 275.3 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/35.

Styrelsen ska besluta om styrdokumentet. Styrelsen ska även utvärdera styrdokumentet varje år och uppdatera det om det behövs.

7 § Ett försäkringsföretags styrdokument för ersättningar ska dels vara förenligt med och främja en sund och effektiv riskhantering, dels motverka ett överdrivet risktagande. Styrdokumentet ska innehålla åtgärder för att undvika och hantera intressekonflikter.

8 § Ett försäkringsföretag vars ersättningssystem innehåller rörliga ersättningsdelar ska, när det upprättar styrdokumentet för ersättningar, tillämpa artikel 275.2 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/35.

Beredskapsplan

9 § Ett försäkringsföretag ska, när det upprättar en sådan beredskapsplan som avses i 10 kap. 3 § andra stycket försäkringsrörelselagen (2010:2043), tillämpa artikel 258.3 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/35.

Riktlinjer för att förhindra intressekonflikter

10 § Ett försäkringsföretag ska, när det utformar sådana riktlinjer för hantering av intressekonflikter som avses i 10 kap. 24 § försäkringsrörelselagen (2010:2043), tillämpa artikel 258.5 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/35.

Lämplighetskrav

11 § Ett försäkringsföretag ska, när det bedömer en person enligt 10 kap. 5 § första stycket försäkringsrörelselagen (2010:2043), tillämpa artikel 273.2–4 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/35.

Egen risk- och solvensbedömning

12 § Ett försäkringsföretag ska, när det bedömer företagets totala solvensbehov enligt 10 kap. 11 § andra stycket 1 försäkringsrörelselagen (2010:2043), tillämpa artikel 262 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/35.

System för internkontroll

13 § Ett försäkringsföretag ska, när det utformar ett sådant system för internkontroll som avses i 10 kap. 14 § försäkringsrörelselagen (2010:2043), tillämpa artikel 266 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/35.

Centrala funktioner

14 § Bestämmelser om centrala funktioner finns i 10 kap. 4 och 15–18 §§ försäkringsrörelselagen (2010:2043).

Särskilda bestämmelser

15 § Ett försäkringsföretags funktion för riskhantering, funktion för regel efterlevnad och aktuariefunktion ska vara underställda styrelsen eller den verkställande direktören. Företagets funktion för internrevision ska vara underställd styrelsen.

16 § Ett försäkringsföretag ska, när det inrättar centrala funktioner, tillämpa artikel 268.2 och 3 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/35.

Funktion för riskhantering

17 § Ett försäkringsföretags funktion för riskhantering ska utföra de uppgifter som anges i artikel 269.1 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/35.

Funktion för regelefterlevnad

18 § Ett försäkringsföretags funktion för regelefterlevnad ska utföra de uppgifter som anges i artikel 270.2 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/35.

Funktion för internrevision

19 § Ett försäkringsföretags funktion för internrevision ska, om företaget driver livförsäkringsrörelse eller om företaget balansomslutning under vart och ett av de två senaste räkenskapsåren överstigit 1 000 prisbasbelopp enligt 2 kap. 6 och 7 §§ socialförsäkringsbalken (2010:110), minst en gång per år lämna en skriftlig rapport till företagets styrelse om resultatet av funktionens utvärderingar och om funktionens rekommendationer.

Funktionen för internrevision ska kontrollera efterlevnaden av de beslut som företagets styrelse fattar till följd av funktionens rekommendationer.

20 § Ett försäkringsföretag ska, när det väljer den som ska ansvara för eller utföra uppgifter i funktionen för internrevision, tillämpa artikel 271.1 och 2 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/35.

Aktuariefunktion

21 § Ett försäkringsföretags aktuariefunktion ska utföra de uppgifter som anges i artikel 272.2–3 och 8 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/35.

Uppdragsavtal

22 § Bestämmelser om uppdragsavtal finns i 10 kap. 19–22 §§ försäkringsrörelselagen (2010:2043).

Val av uppdragstagare

23 § Ett försäkringsföretag ska, när det uppdrar åt någon annan att utföra operativ verksamhet eller funktioner som är av väsentlig betydelse, tillämpa artikel 274.3 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/35.

Uppdragsavtalet och dess innehåll

24 § Ett försäkringsföretag, som ingår ett uppdragsavtal som avser operativ verksamhet eller funktioner som är av väsentlig betydelse, ska tillämpa artikel 274.4 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/35.

Dessa föreskrifter och allmänna råd träder i kraft den 1 januari 2016.

ERIK THEDÉEN

Sabina Arama Ström